

ÎN C H E I E R E

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Negru Natalia,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Banca Comercială
„ProCreditBank” Societate pe Acțiuni împotriva Nataliei Negru privind încasarea
datoriei,

împotriva deciziei din 08 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins
apelul declarat de Negru Natalia și menținută hotărârea din 09 noiembrie 2017 a
Judecătoriai Bălți, sediul Central

c o n s t a t ă :

La 28 august 2017, Banca Comercială „ProCreditBank” Societate pe Acțiuni s-a
adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Nataliei
Negru cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea pretențiilor formulate a reiterat că, potrivit contractului de credit
nr.10001038/10002935 din 11 octombrie 2011, Zeru Andrei a beneficiat de un credit în
sumă de 40 000 lei, cu termenul de rambursare până la 13 aprilie 2015.

Ulterior la 13 februarie 2012 părțile au încheiat un acord adițional, obiectul căruia
a fost gajarea autoturismului de model DAEWOO NEXIA, anul producerii 2007,
evaluat la prețul de 24 000 de lei și autoturismul de model AUDI 100, anul producerii
1988 evaluat la prețul de 23 400 de lei.

Întru garantarea obligațiilor asumate de către Zeru Andrei, a fost încheiat și
contractul de fidejusiune nr.10001038/10002935 din 11 octombrie 2011 cu Negru
Natalia, prin care fidejuserul s-a obligat față de Bancă să execute obligațiile debitorului.

Reclamantul a relatat că debitorii nu și-au onorat obligațiunile privind achitarea
plăților stabilite prin contract.

Astfel, la situația din 15 august 2017 datoria nerambursată a debitorilor în baza
contractului de credit este de 27 730,39 lei, formată din: 8962,20 lei soldul creditului
rămas neachitat, 5 945,19 lei dobânda aferentă creditului, 12 823 lei penalitate.

Prin notificările expediate debitorilor, s-a comunicat despre necesitatea achitării
tuturor plăților debitoare față de Bancă, însă nu au reacționat, deși termenul acordat a
expirat.

Banca Comercială „ProCreditBank” Societate pe Acțiuni a solicitat încasarea de la

Negru Natalia a sumei de 27 730,39 lei cu titlu de datoriei bancară și 831,91 cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin hotărârea din 09 noiembrie 2017 a Judecătoria Bălți, sediul Central cererea de chemare în judecată depusă de Banca Comercială „ProCreditBank” Societate pe Acțiuni, a fost admisă.

S-a încasat de la Negru Natalia în beneficiul Băncii Comerciale „ProCreditBank” Societate pe Acțiuni suma de 27 730,39 lei cu titlu de datoriei bancară și 1831,91 cu titlu de cheltuieli de judecată.

Pentru a hotărî astfel, instanța a reținut că în scopul garantării restituirii de către Zeru Andrei a creditului și plăților aferente între Banca Comercială „ProCreditBank” Societate pe Acțiuni și Negru Natalia a fost încheiat contractul de fidejusiune.

Conform clauzelor contractuale fidejursorul Negru Natalia a garantat executarea de către debitor a obligațiilor sale față de creditor privind rambursarea creditului.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 08 decembrie 2017, Negru Natalia a declarat apel împotriva hotărârii din 09 noiembrie 2017 a Judecătoria Bălți, sediul Central, solicitând casarea hotărârii menționate și respingerea cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 08 mai 2018 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de Negru Natalia și menținută hotărârea din 09 noiembrie 2017 a Judecătoria Bălți, sediul Central.

La 20 iulie 2018, Negru Natalia a declarat recurs împotriva deciziei din 08 mai 2018 a Curții de Apel Bălți și a hotărârii din 09 noiembrie 2017 a Judecătoria Bălți, sediul Central, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei decizii noi prin care cererea de chemare în judecată depusă de Banca Comercială „ProCreditBank” Societate pe Acțiuni, să fie respinsă ca tardivă.

Ca temei de drept recurent a invocat prevederile art. 432 alin. (2) lit.a) Cod de procedură civilă care stipulează că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

În motivare a indicat că la examinarea cauzei în fond atât instanța de apel cât și instanța de fond au aplicat greșit normele de drept material.

Prima instanță a examinat cauza în absența sa, fără a respecta procedura de citare legală. Despre examinarea litigiului nu a cunoscut și din acest motiv nu a avut posibilitatea de a se prezenta în ședință și a-și expune toate argumentele, conform prevederilor art. 1157 din Codul civil.

Recurentul a invocat că reclamantul a depus cererea de chemare în judecată la 28 august 2017, iar ultima plată a avut loc la 23 ianuarie 2015. Debitorul contractului de credit, Zeru Andrei a decedat la 23 februarie 2015 și în astfel de circumstanțe în speță sunt aplicabile prevederile art.1170 alin.(2) Cod civil, deoarece contractul de fidejusiune nu prevede un termen expres al existenței fidejusiunii.

În opinia recurentului, Banca Comercială „ProCreditBank” Societate pe Acțiuni urma să înainteze o acțiune împotriva Nataliei Negru în termen de un an de zile, adică până la 11 februarie 2016.

La momentul depunerii cererii de chemare în judecată, fidejusiunea a încetat, deoarece a expirat termenul prevăzut de art. 1170 din Codul civil.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii de comunicare, instanța a expediat cu aviz de recepție copia deciziei motivate la 02 iulie 2017, însă Negru Natalia nu a recepționat-o, plicul fiind returnat instanței.

Recurenta a indicat că despre decizia motivată a instanței a aflat de pe portalul instanțelor judecătorești, fără a indicat o dată exactă.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 20 iulie 2018, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o

reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Negru Natalia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Negru Natalia.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Dumitru Mardari